

14-12-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου,
Καλλινίκου, Φιλήμονος, † Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

Ἦχος ♫ Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

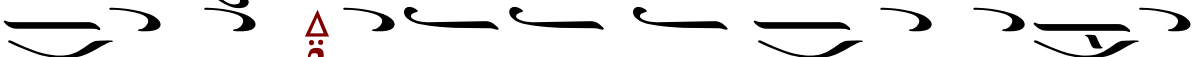
Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

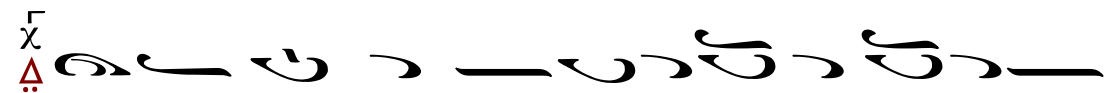
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

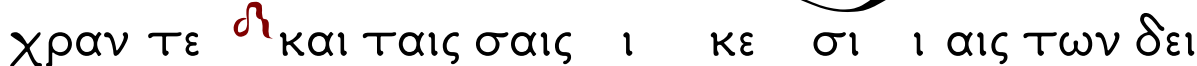
Τῇ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

$\frac{7}{\pi q}$ Δ
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ
 Δ
και ευ λο γη σον Δ την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\pi q}{q}$ Δ
νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ
 $\frac{\pi q}{q}$
βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi q}{q}$ και το σον φυ
 Δ
λα ατ των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 $\frac{\pi q}{q}$ Δ όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
τε ευ μα

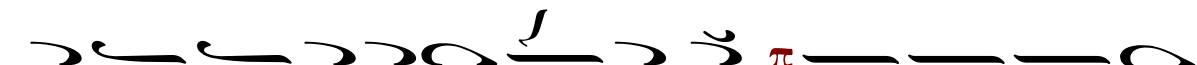
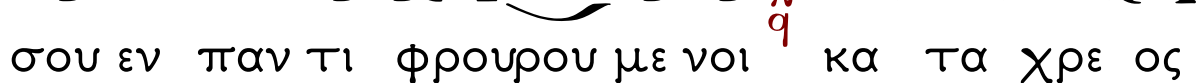
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

^χ
^Δ
^Δ **Ο**_ι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α

 ^Δ
 χραν τε ^Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει

  νω ων εκ λυ τρου με νοι ^π
^q τω σταυ ρω του υι ου

  σου εν παν τι φρου ρου με νοι ^π
^q κα τα χρε ος

  σε πα αν τες ^Δ ευ σε βως με γα λυ νο με ^π
^q ε εν

Τετάρτη πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^χ
^π
^q **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
^Δ

⁺ και ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου ^Δ

^π
^q νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π
^q και το σον φυ

λα ατ των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

^π
^q τε ευ μα

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

^π₉ **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε
 θη η τυ ραν νις ^Δ_Δ ε πα τη η θη η δυ υ να
 μις του εχ θρου ^π₉ ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ
 Αγ γε λος ^Δ_Δ αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος ^Δ_Δ ε σω
 σας η μας δο ο ξα α σοι ^π₉ ^Δ_Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθετοκίον*

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι, Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

^Δ_Δ **Ο**ι την ση ην προ στα σι αν κε κτη με

νοι Ἀχραν τε ^Δ και ταις σαις ι κε σι αις των δει
νων εκ λυτρου με νοι ^π τω Σταυρω του Υιου
σου εν πα ντι φρου ρου με νοι ^π κα τα χρε ος
σε Παντες ^Δ ευ σε βως με γα λυ υ νο ο μεν ^π

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ
πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε.
Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας.
Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου, μὴ
ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ
περ σου ου ε πα θον Δ δυσωπη η θη τι
Κυ ρι ε και πασας ημων τας ο δυ νας
ι ασαι φιλανθρωπε δε ο ομε ε θα

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ

Ἦ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Ὑῖέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς Χριστὸς γεννᾶται

Πικρᾶς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἥπειρον, ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ᾄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος καὶ παθῶν, λυτρωσαμένου με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀκάνθαις· διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἐβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ

νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικήν,
εἵργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς,
τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίόν σε τέμενος εὐρών, ὁ ὑπεράγιος
Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε, ἐν μήτρᾳ σου,
ἁγιασμόν καὶ φωτισμόν καὶ λύτρωσιν, τῶν
ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος. (Δίς)

Ἦχος 4 Πα

π
q

Υ

περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δ

Α

γι ον σε τε με νος ευ ρων ο υ πε

ρα γι ος Λο γος ε σκη νω σεν Ἀ χραν τε εν

μη τρα σου α γι α σμον και φω τι σμον και λυ

τρω σιν των α μαρ τη μα των τοις σε τι

μω σι δω ρου ου με ε νος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθῆς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

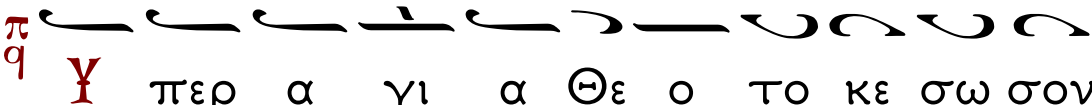
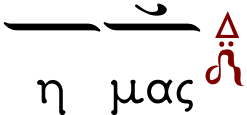
π^q Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

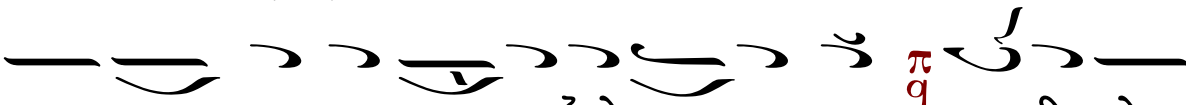
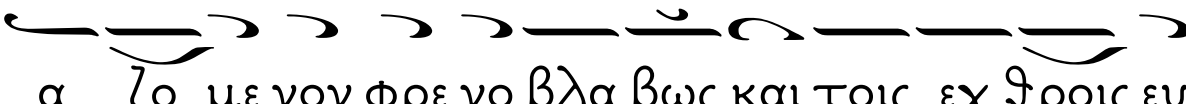
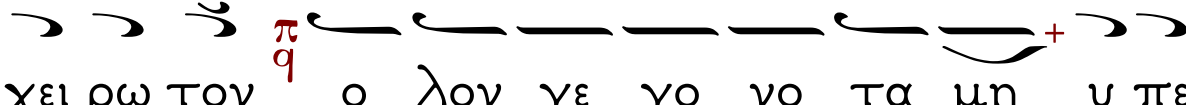
Βο τρυν η τε κου σα της ζω ης α να πη
γα ζον τα οι νον σω τη ριον με θη σκο τι σθεν
τα με α μαρ τι ων ως συ μπα θης σω φρο νι σον
π^q και προς με τα νοι ας ο δους ευ θει ας ει
σα α γαα γε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεί, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον

γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με, Δέσποινα.

π^q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δ^Δ F νω μη ο λι σθαι νον τα α ει και λο

γι σμοις πο νη ροις ε ξελ κο με νον π^q και δε λε

α ζο με νον φρε νο βλα βως και τοις εχ θροις ευ

χει ρω τον π^q ο λον γε γο νο τα μη υ πε

ρι δης με Δε ε σποι οι να π^q

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὦδὴ α΄

Ἦχος πλ. β΄

«Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὐρεῖν κατηξιώθητε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυράν, καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν νῦν ἀπειλήφατε.

Δόξα...

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τοῦ παντουργοῦ,
ἐλλαμφθεῖς σὺ Πνεύματος, ἀθεΐας τὸ βαθύ,
σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε
θαυμαστέ, Θύρσε μακάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραφτόν,
γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας Ἀγνή ὃν δυσώπει
ρύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς
σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω
θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου,
ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ
μέλπων αἰεί. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν,
στήριζόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡρυξάν σου χειρὰς, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας
οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως,
διαπλάσαντος πρῶην, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς,
πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήτω ἀνεβόα, Ἰησοῦς ἡ σελήνη καὶ ἥλιος,
τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ παθόντος
Δεσπότη, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν, δι' οὗ
τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραί,
παρεδειγματίσθησαν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει
εἰσβλέψασα, εἶδος, Παρθέने, οὐδὲ κάλλος
κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς, Ἀγνή, ἀλαλάζουσα·
Οἶμοι! πῶς πάσχεις Υἱέ, ἐκ παθῶν, πάντα
θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ΄. Ἦχος α΄

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων
οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με
ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν πανάμωμε·
ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα,
ράθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι. (Δὺς)

π⁹ Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δε σπο την τε κου σα του παν τος και παν

των ου σα Δε σποι να της δε σπο τει ας νυν με

+ ε ζαρ πα σον των α κα θαρ των πα θων πα

να μω με ε μαυ τον α θλι ως δε του τοις κα τε

δου λω σα ρα θυ μι α και γνω μης στρε βλο ο

τη η τι

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθές, ὡς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῇ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδης, Ἀχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ἐ χου σα α ει το συ μπα θες ὡς μο νη
συ μπα θε στα τον και α γα θον κυ η σα σα
Κυ ριον α συ μπα θη με ον τα και α α
σπλα γ χνον μο χθη ρι α φυ σε ως μη πα ρι
δης Α χραν τε ἀλλ ε πι στρε ψον σαις πα ρα

κ λ η η σ ε ε σ ι

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν, Παρθέने, ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας, ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ζα λης με α το πων λο γι σμων κιν δυ

νων τε και θ λι ψεων και πει ρα σμων παρ θε νε

+ ε ξαρ πα σον και προς λι με νας εν θε ους

ι θυ νον και γα λη νης πλη ρω σον την ε

μην δι α νοι αν ι κε τευ ω σε μο νη πα νυ

υ μ ν η η τε

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ γ΄

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόκον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξε Μάρτυς θαυμαστή, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι΄ ἧς ἥσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν ὦ Φιλῆμον· Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἄρραγῇ, ἐνθέως θωρακισθείς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Δόξα...

Ἐφέσει θεία κρατυνθείς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

ᾠδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς. Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου».

Ἦχος λ' Βου

Οὐκ εστιν Ἀγιος ὡς συ Κυριε
ο Θεος μου ο υ ψωσας το κε ρας των πι
στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η μας

εν τη πετρα της ομολογιας σου ου

ου

Κάθισμα

Ἦχος δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εὐσεβείας θυρεῷ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερρῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι, καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἰερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροί, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμούς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστάκτῳ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰν εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἐκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐβόα σοι· Οἶμοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὀνειδίη καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ρύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποιήμνην σου λύτρωσαι.

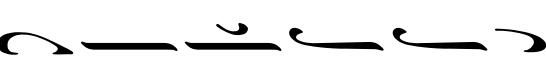
Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἦχος λ' Βοῦ

Του βίου τὴν θάλασσαν ὑψουμένην
καθορῶν τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι
εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν

—
βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την ζω ην

μου πο λυ ε λε ε ε ε

Κοντάκιον Ἦχος δ΄
Ἐπεφάνης σήμερον

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας,
συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς,
ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου καὶ
Καλλινίκου.

Στίχοι

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὔρεν, ὡς ῥᾶστα πρῖσαι.
Ὁ πνεῦμα λευκὸς Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.
Ὁ Καλλίνικος, ἐκκοπεῖς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.
Πρῖσιν ἀλύξας, Θύρσε, θάνες δεκάτῃ γε
τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

Στίχοι

Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους,

Τανῦν δὲ τμηθεῖς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἷον Ὑψίστου θέσει,

Κτείνουσι υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀρριανὸν ἐργάται πονηρίας.

Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων
Προτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἀγίῳ
Ἀρριανῷ.

Στίχοι

Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον,

Φοροῦσι σάκκους, ὥς στολὰς ἐμφωτίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ
φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς
ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχοι

Ἔσεισας, ἀλλ' ἔστησας αὖθις γῆν Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
 ᾠχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
 καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ
 δρᾶς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ
 ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' Βου

Ἀι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Ἐκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο

σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

υ υ δα τι ε φλε ξας α παν τα γαρ δρας

Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ

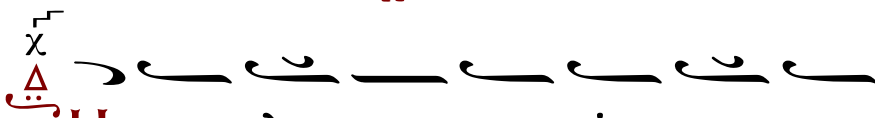
ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α

Ⲯ
ⲁⲥ

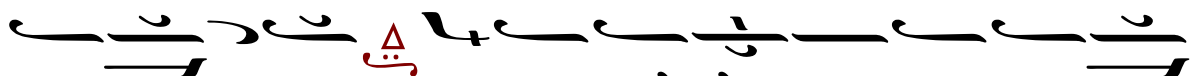
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Τιμιωτέρα πλ. β' ἤχου.

Ἦχος λ' Δ'

Στίχος α'

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

μα μου ε πι τω Θε ω τω σωτη ρι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

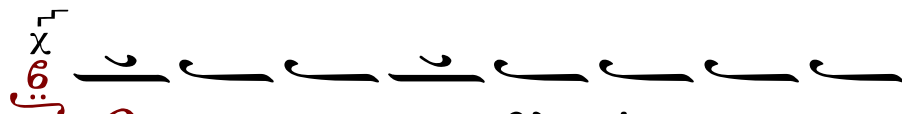
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Στίχος β'

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι

 δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

 πασαι αι γε νε αι

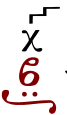

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

 λυ νο με εν

Σπύχος γ'
 0 τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον

 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

— — — — —
 με νοις αυ τον

— — — — —
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

— — — — —
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

— — — — —
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

— — — — —
 κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

— — — — —
 λυ νο με εν

— — — — —
 Σπῆχος δ' ^χ ₆ ₆ ποι η σε κρα τος εν βρα

— — — — —
 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

— — — — —
 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

— — — — —
 των

— — — — —
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Σπύχος ε' ^χ ₆ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο

θρονων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν

τας ε ζα πε στει λε κε νους

^Δ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την ο ον τως Θεο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Σπύχος στ' ^χ ₆ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θεον Λο γον τε

κουσαν την ο ον τως Θεο το κον Σε με γα

λυ νομεεν

Δ

Εἶτα ψάλλεται Ὁ Εἰρμός
τῆς θ' ὥδῃς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. β' .

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα διὰ σοῦ δε Πάναγνε ὡ
ρα βροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος
ὃν μεγαλύνοντες σὺν ταῖς οὐρανίαις
στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν

Ἦχος λ' Βου

Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
 κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ νο
 με ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

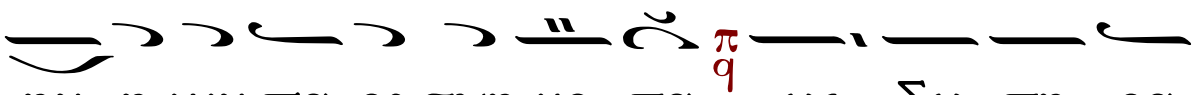
Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἦχος ♪ Πα

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

Σε τον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα και ζω

ην η μιν πα ρε σχη κο τα ως Σω τη ρα

και Δε σπο ο την υ μνου μεν α παυ στως

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμένη
γέγονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

Δι α του Σταυρου ου σου Χρι στε μι α
 ποι μνη γε γο νεν Αγ γε λων και αν θρω πων και
 μι α Εκ κλη σι α ου ρα νος και η γη
 α γα λλον ται Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὑμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες, οὐ θλίψεις, οὐ
 στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ
 μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ
 ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ
 μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὥς ἐν ἀλλοτρίοις
 ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε,
 θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως
 τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν
 Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως
 πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Δ
ἦ

Υ

μας πα νε ευ φη μοι Μαρ

τυ ρες ου θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α ου

δι ω γ μο ος ου δε μα στι γες ου θυ μο ς θη

ρων ου ζι φο ς ου δε πυ ρα πει λουν χω ρι ι

σαι θε ου δε δυ νην ται πο θω δε μα λλον τω

προς αυ τον ως εν αλ λο τρι ι οι ς α γω νι

σα με νοι σω μα σι την φυ σιν ε λα θε

τε θα να α του κα τα φρο νη σαν τες ο θεν

και ε πα ζι ι ως των πο νων υ μων μι

σθον ε κο μι σα σθου ρα νων Βα σι λει

ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε πρε σβευ σα

α τε υ περ των ψυχων η ημων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθετοκίον
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ
ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνωδοῦσα
ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ;
οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος
νῦν ἔδου τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ πάντας
βροτούς;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

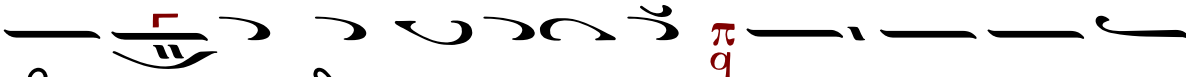
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♪ Πα

^χ_π^q **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Α

 και ευ λο γη σον ^Δ_Α την κλη ρο νο μι αν σου

^π_{q νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Α κα τα βαρ}

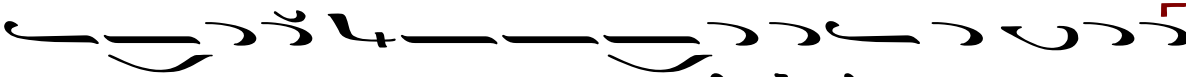
 βα α ρων δω ρου με νος ^π_{q και το σον φυ}

 λα ατ των ^Δ_Α δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα ^π_q **Δ**όξα... (Τὸ ὥς ἄνω)
Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ^χ_π^q **Α** α χ ρ αν τε

 θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

 γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε

 νη ^z χαι ρε Νυμ φη ανυμ φευ τε ε ε ^π_q

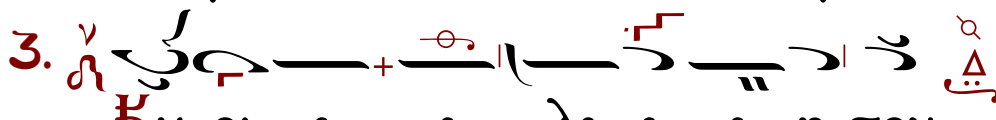
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

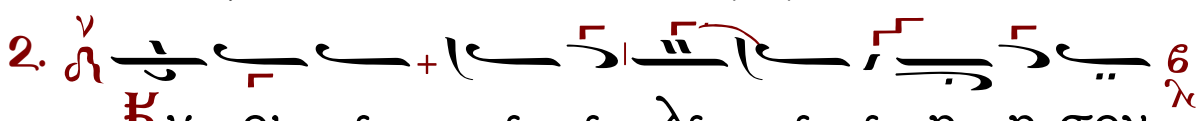
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

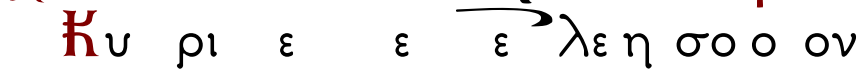
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

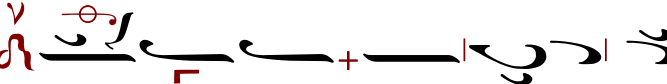
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

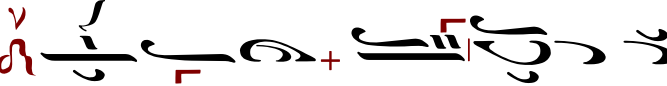
4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

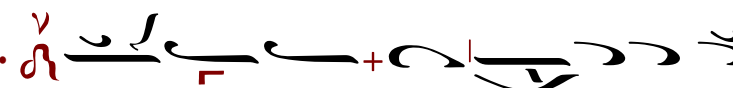
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη

ην

Σπχ. α'

γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'

του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

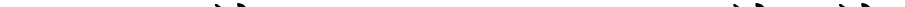
Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

[illegible]

Τερ σω σον η μας

Σπχ. γ' χ
 Δ
Ο τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

χ
 Δ
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου + Σω

٦.٢٠٠٠

Τερ σω σον η μας

Σπχ. δ^ν $\overset{\chi}{\Delta}$
Ο τ ι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

ΕΝ ΑΥΤΩ

$\bar{\chi}^{\Gamma}_{\Delta}$

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

[illegible]

τερ σω σον η μας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄ μνη ην

Σπχ. α' **Ο** Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

περι ε ζω σα το

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

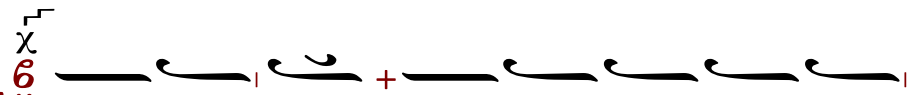
Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

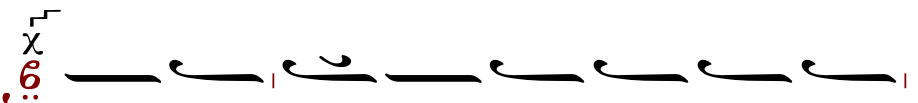
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψη

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἰκῶ σου πρεπεί
ἀγαθὰ σμα Κυρίε εἰς μακροτή
τα ἡμερῶν

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ
μᾶς Κυρίε

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγί
ῳ Πνεύματι

καὶ νυν καὶ αἰκαίεις τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰαιῶνων Ἀμήν

Ὁ μόνος γεγενης Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάαα ἀρχῶν

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Ἀγίοις θάυμαστος ψάλλοντάς Σοι

ἀλλήλου ἰα

Σπχ. γ' ^χ Ὅτι Θεός μέγας Κυριός

καὶ βασιλεύς μέγας ἐπιπάσαν τὴν

γῆν

Ἐωσον ἡμάς Ὕιέ Θεοῦ ὁ ἐν

Ἀγίοις θάυμαστος ψάλλοντάς Σοι ἀλλή

λου ἰα ἁ ἁ ἁ

Εἰσοδικό

Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσω
μεν Χριστω **Ε**ωσον ημας Υιε Θεου
Αο εν Αγι οισ θυμαστος ψαλλοντας
Σοι αλληλουι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4 Πα

π

ω σον Κυ ρι ε τον λα ον

σου και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι

αν σου νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Ἀ Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΖ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ὡχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **5:22-25;6:1-11**

Τέκνον Τιμόθεε, χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις· σεαυτὸν ἄγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξιόους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῇται. Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι

πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ' Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Δ μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Δ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος

Ἐ₁ ει εις Α γι ος ει ει εις Κυ υ

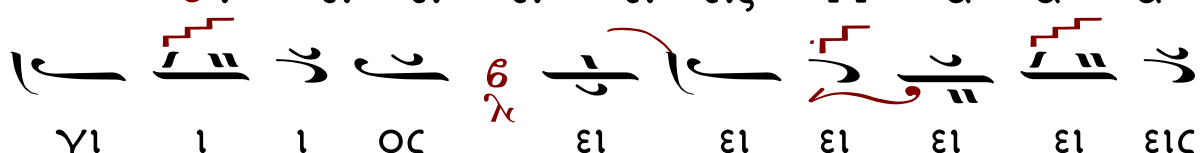
ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν

Θε ου Πα τρος α μην

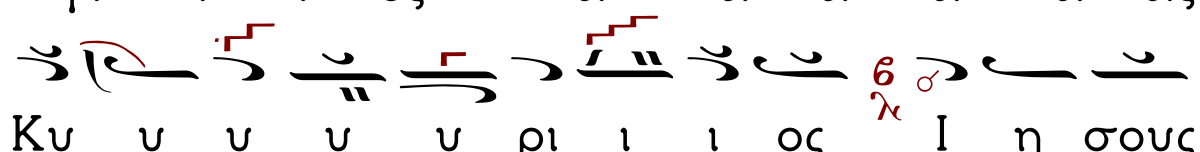
Ἦχος Γ'τος

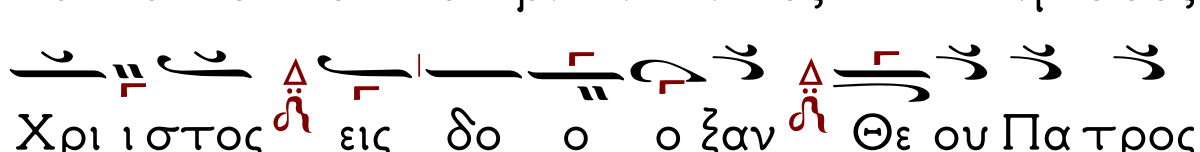
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ηχος λη Πα ^πα ^πα ^πα νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα
 εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τανουν και δι α ανοιοιαν τα
 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

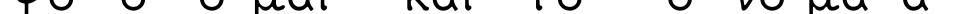
Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^π το φ^πως το α^π λη^π θι^π νον^π το^π
 φω^π τι^π ζον^π και^π α^π γι^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π ζο^π
 ον^π παν^π τα^π α^π αν^π θρω^πω^π πον^π ερ^π χο^π ο^π ο^π ο^π με^π
 νον^π ει^π εις^π το^π ον^π κο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π
 σμον^π ση^π μει^π ω^π θη^π η^π τω^π ω^π ε^π εφ^π η^π η^π
 μα^π ας^π το^π φω^π ω^π ως^π του^π ου^π προ^π ο^π σω^π ω^π ω^π
 που^π ου^π ου^π ου^π σου^π ι^π να^π εν^π αυ^π τω^π ο^π ψω^π
 ω^π με^π ε^π θα^π φως^π το^π ο^π α^π προ^π ο^π ο^π ο^π
 ο^π σι^π ι^π τον^π και^π κα^π τε^π ευ^π θυ^π υ^π υ^π
 υ^π νο^π ον^π τα^π δι^π α^π βη^π η^π μα^π τα^π α^π

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψοοομαι και το ονομα α Κυ

υ ρ ι ο υ ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο

μαῖ ^{π₉} Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

$$\begin{array}{c} \overline{\alpha} \quad \overline{\alpha} \quad \overline{\alpha} \\ \alpha \quad \alpha \quad \alpha \end{array} \quad \pi q$$

Σπίχος. π_q $\mathbb{E}$ π σ τ ϵ υ σ α δ i o ϵ λ α α

λη σα ^Δ ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα ^π 9

π_q Π_0 τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψοοομαι και το ονομα α Κυ

υ ρ ι ου ε πι κα λε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Στίχος. ^π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_Δ πε ρι πα αν των ^π_q ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Στίχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπίχος. Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου

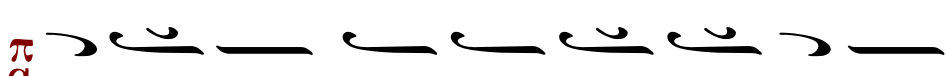
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπύχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Στίχος. π_q Ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μων ε λε

ει π_q

π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π_q και το ο νο μα α Κυ

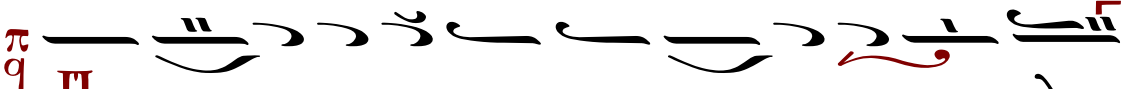
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Στίχος. π_q Ευ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π_q εν χω ρα ζωων των π_q

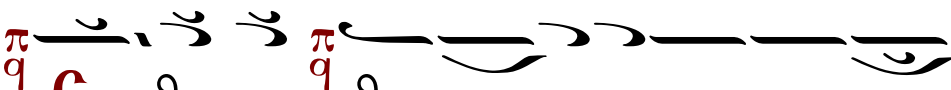
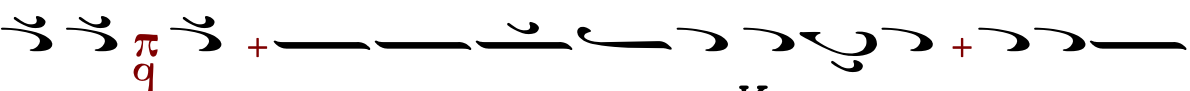

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

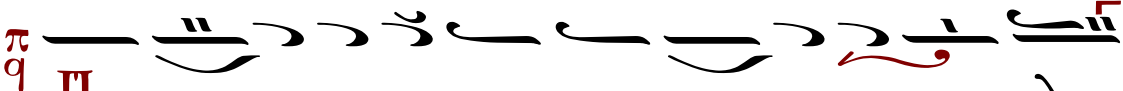
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

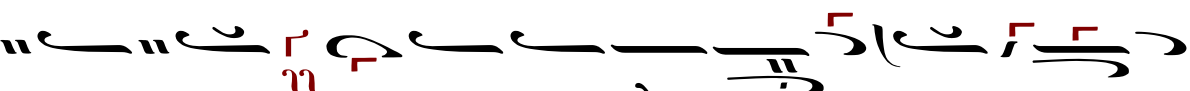
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπύχος.
 Οι θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε

 σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα

 λε σο μαι

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπῖχος. ^π_q Ἰ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^π_q ε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^π_q εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^π_q εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 βομεν Πνεύμα ἐπουραανιον
 ἐυρομεν
 πιστὴν ἀληθινὰ διαιρετον Τρι
 ἁδα προσκυνοῦντες οὐντες
 αὐτὴ γὰρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν
 ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰετ...

Ἦχος Δι
 Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς
 α
 φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰωνίαν

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δ'

Ἀμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ _ε Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

Λε ^ΓΜη η κα τα α πι στε ευ σης με ^Γαν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^ΓΠα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ^Γθλι ψις γαρ ε ^Γε
 ε χει με ^Δφε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^Ζτων δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^Γσκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^Ζ
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^Γκαι πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

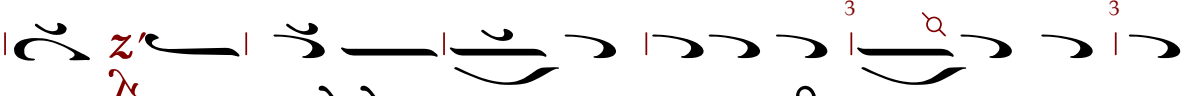
σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

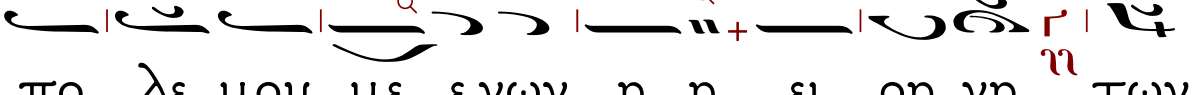
Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

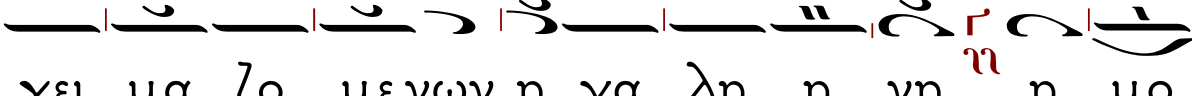

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.